

njim dvatisočem, se tolkli za mir v Vietnamu, proti Rusom v Pragi, proti Goldi Meir, proti domači policiji, proti Nixonu; v snegu so razdeljevali letake, skandirali ekumenska gesla in metali kepe (edino svoje orožje) v okna patriarhov.

(Konec prihodnjič)

Tone
Kuntner

Pesmi

SLOVENSKI
POET

Dalje mi sega na tuje pogled,
bolj ostajam slovenski poet,
ker vsi ti daljni in tuji svetovi
živijo moj svet.

Ko slišim prelepe pesmi peti,
si rečem: to naše pesmi pojo,
ko slišim divje vode šumeti,
si rečem: to naše vode šume,
ko vidim svetle zvezde žareti,
si rečem: to naše zvezde žare,
ko vidijo bujno življenje kipeti,
si rečem: to naša življenja kipe . . .

In vse to gre,
in vse to gre
skozi moje srce.

PROŠNJA Obračam se nate,
 ki imaš moč nad menoj.
 Daj mi
 najti prave besede,
 ko ne morem krotiti srca in jezika:
 besede za rojstvo jutra,
 za odhajanje dne,
 za prastari ljubim te,
 besede za lepoto telesa in duha,
 besede za ogenj,
 besede za svetlobo in temo v duši,
 besede za radost in žalost rastlin,
 za cvetenje cvetov,
 za rast divjakov,
 besede za govorico živali,
 besede za gorkoto hiš,
 besede za rodnost zemlje,
 besede za barvo časa,
 besede za molk in tišino . . .
 Daj mi
 povedati to, česar se ne da povedati
 in povedati tako, da verjameš.

KO SE BOŠ REŠIL Ko se boš rešil
 zemljskosti
 in boš imel
 moč zemlje,
 ko boš trnju zadal bolečine
 in koprivam opekline,
 ko boš hrenu izvabil solze
 in lesnikom delal skomine,
 ko bo zemlja
 sanjala tvoje sanje
 in boš ti tešil
 njeno lakoto,
 takrat
 bo tvoja poezija kruh
 in bo kruh poezija.

JAZ GREM STRAN Jaz grem stran od vas,
 ki govorite sovražno
 o ljubezni,
 ker ni ljubezni v vas,
 ki živite sužno
 v svobodi,
 ker ni svobode v vas,
 ki mračno strmite
 v nebo,
 ker ni sonca v vas.
 Jaz grem stran,
 ker se ne moremo
 molče pogovoriti,
 ker se ne moremo
 brez dotikov začutiti.

JAZ SEM BOLAN Jaz sem bolan.
 Ker ni ravnotežja
 v meni.

Ker je v meni preveč teme
 ali preveč svetlobe,
 preveč mraza
 ali preveč toplote,
 preveč lepote
 ali preveč grdote,
 preveč polnosti
 ali preveč praznine,
 preveč hrupa
 ali preveč tišine.
 Ker sem slep
 ali preveč vidim,
 ker sem gluha
 ali preveč slišim,
 ker dajem preveč
 ali preveč jemljem.

Živeti boli.

Ne najdem na svetu
prave mere,
ne najdem na svetu
prave poti.

Z NIKOMER VEČ Z nikomer več ne govorim,
nobeni šali se ne nasmejim,
nobene solze ne izjočem.
Ne čutim več ugodij
ne bolečin.
Ne poznam več kretenj,
ki jih dela človek
in ne razumem njegovih besed . . .

Udomačil sem se v lesu
kakor žival med živalmi.
Nikjer se več ne ustavim.
Nič več se ne umirim.

Ustrašil sem se svojih prerokb.

POZNO JESENI Odkod v lesu
ta opojni duh,
ko vendar vse razpada,
gnije
in trohni?
In še drevo
mogočnih vej
in korenin
se zdi,
kot da umira. —
Ali pa življenje
to diši,
ko ni daleč
konec?

O KOLIKO JESENI O koliko jeseni
sem videl v življenju,
o koliko odhajanj,
o koliko slovesov;

o koliko cvetov
odcveteti,
o koliko sadov
dozoreti,
o koliko življenj
dogoreti,

da tudi moje življenje
vse bolj postaja
spomin.

ŽE VIDIM Že vidim, kako mi uhajajo sile,
že vidim, kako mi uhaja čas,
da je v meni in okoli mene
z vsakim dnem bolj mraz.

Svet mi kaže sovražno lice,
jaz mu kažem sovražen obraz.
Zadnji ogenj v srcu ugaša,
da to nisem več jaz.

KAJ JE Kaj je pravzaprav
PRAVZAPRAV to življenje?
Ali resnica?
Ali so sanje?
In ali je rojstvo
res začetek?
Ali nadaljevanje?

Karkoli je,
jaz moram biti.
Jaz moram nenehno
po robu hoditi,
po robu hoditi,
ravnotežje loviti,
dokler nekega dne
ne padem.

